

**Český rozhlas**

---

**Centrum výroby**

**Tvůrčí skupina Drama**

**Vedoucí: Kateřina Rathouská**

**Dramaturg: Klára Novotná**

**Režisér: Aleš Vrzák**

## **PODLETÍ**

**Petr Pýcha / Jaroslav Rudiš**

**(dramaloci z Lomnice nad Popelkou)**

**„dramata s géníem loci“**

## **POSTAVY:**

FANDA (František Jiránek mladší)

PÍTRS

KÁJA

LADISLAV MIZERA

MODERÁTOR 1

MODERÁTOR 2

FRANTIŠEK JIRÁNEK (starší)

REŽISÉR

(ŘIDIČ)

## 1. ZKUŠEBNA KAPELY

*František Jiránek mladší, kterému ale nikdo neřekne jinak než FANDA, zkouší se svou tříčlennou metalovou kapelou Táborika, ve které zpívá a hraje na kytaru. Na bicí hraje KÁJA, na baskytaru PÍTRS.*

*Zní metalová skladba Hrabě Morcín.*

FANDA            Seděli jsme zase v hospodě  
KÁJA A PÍTRS        Tam nahoře na Košově  
FANDA            Byla mlha, mráz a sníh  
KÁJA A PÍTRS        Chlastali jsme pivo, víno, líh  
FANDA            Táhlo už hodně k půlnoci  
KÁJA A PÍTRS        Za dveřmi vyli psi, vlci  
FANDA            A najednou stál ve dveřích  
KÁJA A PÍTRS        Kolem kouř, oheň a sníh  
  
FANDA            Morcín, Hrabě Morcín  
VŠICHNI            Nám tady nikomu nedá spát  
FANDA            Morcín, Hrabě Morcín  
KÁJA A PÍTRS        Zase se ptá, kdo zlomil mi vaz  
  
FANDA            Oči má temný, prázdný, studený  
KÁJA A PÍTRS        Objednává čtyři velký, rezavý  
FANDA            A pak ke stolu přisedá  
KÁJA A PÍTRS        Kopne ty čtyři do těla

FANDA            Tenkrát bylo ráno mlhavý  
KÁJA A PÍTRS        Hrabě si vyjel někam na koni  
FANDA            Přes cestu duch přeběhnul  
KÁJA A PÍTRS        Hrabě se mu nevyhnul

FANDA            Morcín, Hrabě Morcín  
VŠICHNI            Nám tady nikomu nedá spát  
FANDA            Morcín, Hrabě Morcín -

*Kytara najednou přestane hrát, postupně se zastaví i basa a nakonec i bicí.*

KÁJA            Co je?  
FANDA            Zrychluješ, Kájo.  
KÁJA            Co kecáš, nezrychluju.  
FANDA            Pítrsi, že zase zrychluje?  
PÍTRS            Zrychluješ.

*Fanda zkouší kytarový riff.*

KÁJA            Nezrychluju.

*Někomu začne zvonit mobil. Je to Fandův mobil.*

FANDA            U toho druhýho Morcína si začal zrychlovat, že jo?  
PÍTRS            No.

FANDA           *(hledá zvonící mobil)* Ty seš ztracenej, ty vole. Myslíš furt na Ivanu a zrychluješ... *(najde telefon)* Uhlosklad Lomnice, Jiránek. *(poodejde za signálem)*

*V pozadí, zatímco Fanda telefonuje.*

PÍTRS           Ty vole, Kájo, dyť je to furt do kola: Před hraním se nejí a nešuká. Se jinak hned pozná.

KÁJA           A co se pozná?

PÍTRS                       No ty chyby... to se pozná, nesoustředěnost, když před hraním šukáš.

KÁJA           Jdi do prdele.

*Fanda telefonuje. Na druhé straně telefonu je LADISLAV MIZERA.*

MIZERA       Františku...

FANDA       No, Fanda.

MIZERA       Tady Lád'a Mizera. Františku, slyšíš mě?

FANDA       No?

MIZERA       Mizera, od táty.

FANDA       Jo, pane Mizera, dobrej...

MIZERA       Musíš přijet...

FANDA       Ale to teď nejde. My máme zkoušku... S kapelou...

MIZERA       Musíš sem přijet, Františku.

FANDA       Ale kam? Co se děje, pane Mizera?

MIZERA      Táta je v nemocnici.

## 2.      POKOJ V NEMOCNICI

*Pokoj jednotky intenzivní péče. Na posteli leží FRANTIŠEK JIRÁNEK starší. Spí. Je napojený na přístroje a monitory, které pípají. Za oknem projede sanitka s houkačkou. U postele sedí Fanda a pan Mizera.*

MIZERA      Asi mu dali něco na uklidnění. Spí.

FANDA      Jak se to stalo?

MIZERA      Jdu do hodiny a najednou ho vidím ležet na chodbě. No jo, člověče, mrtvička... Měl toho v poslední době strašně moc. Volal jsem hned rychlou a jel jsem s ním.

*Fanda se naklání k tátovi.*

FANDA      Jak strašně moc?... Dělal, co vždycky. Mu nic nebylo, byl úplně zdravěj.

*Otec dál spí a těžce oddechuje.*

MIZERA      Ale pořád na to myslel. Eště v sanitce vo tom mluvil. *(odmlčí se)* Já mu říkal, nemysli na to, ale von na to furt myslel.

FANDA      Na co?

MIZERA      Na ten koncert přece.

FANDA      Na toho Vivaldiho?

MIZERA Měl ho pořád v hlavě. Jako když neslyší. Dyt' to chystal dva roky, člověče. Rozhlas, granty, ministerstvo... Dyt' si to představ, to je světová událost, Fando. Měl s Myslivečkama hrát zase po třiceti letech, chápeš to. Naposled s nima byl tenkrát v Bergenu, ne... A vidíš, říkal, že po tomhle koncertě odejde do důchodu. Že už se na celou zušku vykašle.

FANDA Táto, táto...

MIZERA Jo, ale Františku, poslouchej -

FANDA No?

MIZERA Táta by hrozně chtěl, aby -

FANDA Co jako?

*Ticho.*

FANDA Pane Mizera...

*Ticho.*

FANDA Nemyslíte, doufám -

MIZERA Myslím.

*Zvuky lékařských přístrojů. Pípání. Zářivky.*

FANDA Ježiši Marjá, pane Mizera, to jste se snad s tátou úplně poto - ne?

MIZERA Ale Fando, program je postavenej, plakáty jsou vytištěný a hlavně ty lidi v rádiu s tím počítaj. Podívej, tady... tady je tátův diář, všechny termíny, všechny

čísla... prosil mě, ať ti ho dám. Fando, jenom to dotáhnout.

FANDA Pane Mizera, dyť já sem nikdy nic nedotáh, dyť mě znáte.

MIZERA Všechno je nachystaný, jenom to potřebuje toho... styčného důstojníka.

FANDA Tak ať to udělá muzejník, nebo starosta, ochotníci, nebo... já mám nápad, pane Mizera! Ať to udělá ten od hasičů, ten je dobrej, víte kterej, ten z nánosovky v Technolenu, jak dělaj ty bály. Když zvládnou ples...

MIZERA Ale táta by to přece nenechal nikomu cizímu. To musíš, Fando!

*Chvíle ticha. Přístroje pípají, František Jiránek starší těžce oddychuje.*

*Oba se na něj dívají.*

MIZERA Myslivečkovu kvarteto... Vždyť oni objeli celej svět, Fando. Berlín, Londýn, New York... Byls tam někdy?

FANDA Ne.

MIZERA A táta jo... A teď to maj na oplátku poslat z Lomnice do světa v přímým přenosu.

FANDA *(něco ho najednou napadne)* Počkejte, pane Mizera! Ale když táta nemůže?

*Ticho.*

FANDA Kdo s nima bude hrát, když táta nemůže?

MIZERA        No právě.

FANDA        Ty bláho, pane Mizera... Vy s nima máte hrát, jo? Místo táty, jo?

MIZERA        No jo, no.

FANDA                Pane Mizera?! A vy jste s nima někdy hrál?

MIZERA        Ne.

FANDA        S Myslivečkama?

MIZERA        Ne.

FANDA        Ale Vivaldiho jste hrál?

MIZERA        Mockrát.

FANDA        Ty bláho, pane Mizera!? Já vim, učíte čtyřicet let děti v lidušce, ale -

MIZERA        Ty organizuješ, já hraju.

*Chvíle ticha. Přístroje pípají.*

FANDA        Pane Mizera, jako upřimně... Já to nezvládnu.

*Hudební předěl. Hraje instrumentální metalová skladba od Táboriky.*

*Může obsahovat jisté motivy z Vivaldiho Čtvera ročních období.*

*V jisté fázi se pomalu proměňuje v první část Concerta in G major barokního skladatele Františka Jiráňka, slavného prapředka.*

### 3. REŽIE PRAHA

*Dohrává první část Concerta in G major skladatele Františka Jiráňka. Ve studiu sedí REŽISÉR. Spojí se po lince s MODERÁTORŮM v Lomnici nad Popelkou.*

REŽISÉR                      (do hudby) Tak kluci, za třicet... Půjdem na to, jo?

MODERÁTOR 1          Dobrý, my můžem. Ještě si domejem ruce v kašně.

MODERÁTOR 2          Jojo, všechno umytý, tady Lomnice nad Prdelkou, můžem.

*MODERÁTOR 2 si odkašle a polkne.*

MODERÁTOR 2          Mimochodem, místní kulatky a suchary vynikající. Jenom v nich jsou oříšky... (znovu si odkašle) Což je trochu nemilé, Emile... Není to tam slyšet?

REŽISÉR                      Já myslím, že dobrý. Takže začínáme, za deset. Jedem.

*Dohrává první část Concerta in G major.*

### 4. NÁMĚSTÍ V LOMNICI NAD POPELKOU / přenos

*Hodiny na radnici právě odbily půl čtvrté. Běžný ruch náměstí, v pozadí auta. Slyšíme i kašnu. U ní stojí moderátoři.*

MODERÁTOR 1          Vážení posluchači, přejeme příjemné odpoledne z poklidného městečka Lomnice nad Popelkou -

*V ten moment se někdo prožene kolem na hlučné motorce.*

- na rozmezí Krkonoš a Českého ráje.

**MODERÁTOR 2** Před pár okamžiky dozněla první část Concerta in G major Františka Jiránka v podání souboru Collegium Marianum. Barokní skladatel je pravděpodobně nejslavnějším rodákem tohoto města. A právě dnes večer přesně ve dvacet hodin se z lomnického zámku spojíme po rozhlasových linkách s Varšavou, Londýnem, Vídní a Ženevou, abychom si připomněli dvousté devadesáté výročí od prvního uvedení jedné z nejslavnějších barokních skladeb vůbec - Vivaldiho Čtvera ročních období. Lomnice nad Popelkou, Čtvero ročních období, František Jiránek... Jak to jde dohromady?

**MODERÁTOR 1** Tak nejen, že to jde dohromady, ale docela přesně to do sebe zapadá. František Jiránek se narodil v Lomnici nad Popelkou 24. července roku 1698.

A jeho zcela mimořádný hudební talent později neunikl pozornosti majitele místního panství a velkého mecenáše umění hraběte Václava Morzina.

**MODERÁTOR 2** A právě hrabě Morzin vyslal v roce 1724 Jiránka až do dalekých Benátek. Studovat hudbu k nikomu menšímu než právě Antoniu Vivaldimu.

- MODERÁTOR 1 A my se zrovna teď díváme z lomnického náměstí na honosnou, před pár lety zrekonstruovanou budovu místního zámku...
- MODERÁTOR 2 ...je opravdu působivý a jeho růžová barva doslova září do dálky až na druhý konec lomnického náměstí.
- MODERÁTOR 1 Nikoliv v Benátkách, Vídni nebo Praze, ale právě tady na zámku v Lomnici, na jednom ze sídel hraběte Morzina, bylo Čtvero ročních období před přesně dvěma sty devadesáti lety uvedeno ve světové premiéře. A dnes zde, na stejném místě, zazní po dvou stech devadesáti letech znovu. Kdo pro tento jedinečný večer Čtvero ročních období nastudoval?
- MODERÁTOR 2 Ano, tak dnešní večer bude výjimečný také v tom, že se provedení Čtvera ročních období ujalo slavné Myslivečkovovo kvarteto - hudební uskupení, které patřilo v sedmdesátých letech minulého století k evropské koncertní špičce. A při dnešní slavnostní příležitosti zahraje právě spolu se svým zakladatelem Františkem Jiránkem, který se zhostí sólového partu...
- MODERÁTOR 1 Ta shoda jmen není pochopitelně nahodilá - houslista František Jiránek je přímým potomkem barokního skladatele a Vivaldiho přítele. A byl to právě Jiránek starší, který manuskript Čtvera ročních období na podzim roku 1725 z Benátek

přivezl Morzinovi na zámek zde v Lomnici nad Popelkou.

MODERÁTOR 2 A není bez zajímavosti, že Čtvero ročních období je hraběti Morzinovi dedikováno. Morzin totiž finančně podporoval nejen Jiránka, ale i samotného Vivaldiho. (A Vivaldi hraběti naopak při jeho četných pobytech v Benátkách vedl dvorskou kapelu.)

MODERÁTOR 1 Ale teď už se, vážení posluchači, vydejme cestou k zámku, kde na nás čeká náš vzácný host.

*Moderátoři se vydávají přes náměstí směrem k zámku.*

MODERÁTOR 2 Kalendář nám sice právě ukazuje podzim, ale na lomnickém náměstí, odkud právě vyrážíme, můžeme hravě najít odkazy na všechny části Vivaldiho skladby.

MODERÁTOR 1 Podzim ze Čtvera ročních období nám připomínají zářivě žluté listy lip v srdci lomnického náměstí. A my teď pomalu kráčíme od horní ze dvou kašen směrem k zámku.

MODERÁTOR 2 Voda v kašně je chladivá, křišťálově čistá a s trochou fantazie nám evokuje jaro...

MODERÁTOR 1 Je to tak. I když upřímně musím říct, že v tento čas bych její koupel okusit nechtěl. Procházíme kolem sochy Mistra Jana Husa, která je

podpíraná dvojicí takzvaných géniů neboli strážců.

MODERÁTOR 2     A já už se rozhlížím, jestli na lomnickém náměstí neuvidím motiv, který by nám připomínal Vivaldiho léto. Ano, a je to radnice! Novogotická, svítivě žlutá, která úplně rozsvěcuje celé náměstí.

*Kolem jede auto, prudce zabrzdí a dvakrát na ně zatroubí.*

MODERÁTOR 1     Pozor, budeme si muset dávat pozor na auta. Provoz tu není nijak rušný...

*Z okénka vykoukne ŘIDIČ.*

ŘIDIČ                Kam čumíte, kretění?

*Auto se prudce rozjede, pneumatiky zaškvíkají.*

MODERÁTOR 1     Ale přece jen pozor.

MODERÁTOR 2     Procházíme kolem místní zeleniny, kolem smuteční vitríny, naproti vidíme dvě krásné čisté funkcionalistické stavby místní spořitelny a divadla.

MODERÁTOR 1     Já ještě dodám, že je to divadlo Tylovo, postavené v roce 1930 podle návrhu architekta Oldřicha Lisky.

MODERÁTOR 2     Pokud jsme doposud postrádali čtvrtý a poslední motiv z Vivaldiho Čtvera ročního období, tedy zimu, já už ho vidím právě před sebou.

- MODERÁTOR 1 Myslíš to autobusové nádraží? Tedy...
- MODERÁTOR 2 Ano, přesně tak, musíš si umět představit, že ještě před padesáti lety tady býval starý pivovarský rybník. A já nevím, jak ty, ale já ho vidím zamrzlý.
- MODERÁTOR 1 Máš pravdu. I já už to vidím. Pivovarští dělníci právě na zamrzlém rybníce lámou ledy do sklepů pivovaru.
- MODERÁTOR 2 Přesně tak. Mimochodem, lomnické pivo patřilo svého času k nejlepším v celém mocnářství.
- MODERÁTOR 1 Kdo ví, jak to bylo, ale pojďme ještě chvíli žít v té iluzi, třeba Jiránek tenkrát v Benátkách Vivaldimu o Lomnici vyprávěl, a ta ho při komponování skutečně inspirovala.

*Hudební předěl - Vivaldi.*

## 5. ZÁMECKÉ NÁDVOŘÍ / přenos

*Moderátoři jdou dál k zámku.*

- MODERÁTOR 1 A to už po dlážděné cestě pomalu přicházíme na zámecké nádvoří.
- MODERÁTOR 2 Míjíme také přenosový vůz Českého rozhlasu a malé zakryté podium, kde jak jistě slyšíte,

skupina mladých muzikantů zkouší na - snad -  
rockový koncert.

*Táborika zkouší skladbu Podletí, náhle přestává v půlce skladby  
hrát.*

PÍTRS                    *(do mikrofonu)* Zase zrychluje... Ty vole, zase  
zrychluješ, Kájo! Tys šukal.

KÁJA                    *(do mikrofonu)* Nešukal.

*Moderátoři míjí pódium na dvoře zámku.*

MODERÁTOR 1        Já bych řekl, že je to skupina... metalová.

FANDA                    *(do mikrofonu)* Co kecáš, ty vole, to slyším. To  
slyší každý...

MODERÁTOR 2        Jisté je, že Lomničtí skutečně kulturně  
nezahálají.

*Moderátoři přicházejí ke dveřím zámku.*

FANDA                    *(do mikrofonu, z pozadí)* Hele, tak se rozhodni,  
bud' Ivana, nebo kapela.

MODERÁTOR 1        Ale my už stojíme u velkých šedých dřevěných  
zámeckých dveří, za kterými by měl být  
připraven slibovaný host.

MODERÁTOR 2        Není jím nikdo jiný, než zakladatel Myslivečkova  
kvarteta, pan František Jiránek, muž, který má  
celý tento slavnostní večer takříkajíc na  
svědomí.

MODERÁTOR 1      A zatím, co pro vás, posluchače, je připravena hudební ochutnávka tvorby Myslivečkova kvarteta, my už tlučáme na dveře a se slíbeným rozhovorem se přihlásíme za chvíli.

*(Vyjede hudba - „Myslivečkové“.)*

## 6. U ZÁMECKÝCH DVEŘÍ / mimo přenos

MODERÁTOR 1      *(klepe na dveře)* Jestli nás děda neslyší, tak jsme nahraný. Měli jsme přijít tudy, jo?

*Moderátor 2 na dveře teď skutečně zabuší.*

MODERÁTOR 2      No doufám... Tak bylo to tak domluvený...

*Na pódiu se pořád zkouší.*

*Moderátor 1 na dveře ještě jednou zabuší.*

*Kytara na pódiu přestane hrát. Z pódia se ozve Fanda, který si jich všimne.*

FANDA                *(do mikrofonu, nahlas)* Haló? Hej! Vy jste z toho rádia? Moment, já jdu, jo? Vám odemknu, jo...  
*(ke kapele)* Pauza, kluci.

*Fanda seskakuje z pódia a běží ke dveřím, udýchaný vytahuje klíče, chrastí jimi a cestou volá na moderátory.*

FANDA                Už jdu... Hned! Už to máte všechno natahaný, technika, kabely, už tady všichni byli, teď jsou na Babyloně v hospodě.

MODERÁTOR 2      Dobrý den.

FANDA Dobrej.

MODERÁTOR 1 Dobrý den.

*Podávají si ruce.*

FANDA Dobrej... Jiránek. Vomlouvám se. Trochu zmatek.  
Fanda Jiránek.

MODERÁTOR 1 Jiránek?

*Fanda odemyká dveře zámku a pomalu je otevírá.*

FANDA No já jsem syn. Jiránek mladší, teda nejmladší  
vlastně, poslední. Pojd'te dál. Jdem na to.

MODERÁTOR 2 A kde je váš otec?

FANDA Táta je nahoře. Máme malej problém, ale to  
bude v cajku... Pojd'te. Nebojte.

*Všichni vcházejí dovnitř. Dveře zámku za nimi zaklapnou.*

*Hudební předěl (Možná opět hudba ze závěru scény 5 -  
„Myslivečkové“.)*

## **7. SALONEK NA ZÁMKU /mimo přenos**

*Na kolečkovém křesle sedí nemocný František Jiránek. U něj  
Ladislav Mizera, Fanda a moderátoři.*

MODERÁTOR 1 Malej problém, jo? Tohle je podle vás malej  
problém?! Tohle je hodně velkej problém,  
člověče!

MODERÁTOR 2 Vždyť to má jít živě!

MODERÁTOR 1 - a do světa! Vy si vůbec neuvědomujete, o co tady jde. Vždyť se to chystalo...

FRANTIŠEK JIRÁNEK STARŠÍ *něco neartikulovaně zahuhlá.*

FANDA Táta říká...

MODERÁTOR 1 Táta říká... Jak víte, co táta říká, vždyť nic neříká!

MODERÁTOR 2 Počkej -

FANDA Táta říká, že to všechno bude.

MODERÁTOR 1 Jak asi bude?

FANDA Vivaldi bude, ministr bude, přenos bude, symfoňák bude, kvarteto bude, koncert bude.

MODERÁTOR 2 A kdo bude hrát?

MIZERA Já.

MODERÁTOR 1 Cože?

FANDA Za tátu to veme tady pan Mizera.

MODERÁTOR 1 *(konsternovaně)* Pan Mizera.

MIZERA Ladislav Mizera, dobrý den. Nebojte, já myslím, že to půjde, my jsme tady s Františkem kamarádi.

MODERÁTOR 1 *(konsternovaně)* Kamarádi. Výborně.

MIZERA Mám to nazkoušený.

FANDA                      On pan Mizera je dobrej. Tátův kolega z lidušky.

MIZERA                    Ten Vivaldi, pánové, mezi náma, není zase nic tak těžkýho.

*Přes sluchátko se ozve režie z Prahy.*

REŽISÉR                  Máme minutu třicet do přímého vstupu - jak jste na tom, pánové?

MODERÁTOR 1          Moment. Ozvu se...

REŽISÉR                  Všechno v pohodě v Lomnici?

MODERÁTOR 1          Ozvu se.

MODERÁTOR 2          Ale, prosím vás, vždyť to nejde, co to Myslivečkovovo kvarteto třeba? Vždyť to váš otec zakládal? Jak oni se s tím...

FANDA                    No už o všem vědí. Všechno je domluvený. Souhlasej.

MODERÁTOR 1          Souhlasej, jo?

FANDA                    No, co jim zbejvá... Dyt' by to byl strašnej průser, kdyby ten koncert nebyl.

MIZERA                    Pánové, oni nás podržej. Co vy byste dělali na jejich místě.

MODERÁTOR 1          Ne, tohle přece...

MIZERA                    My jsme si to spolu už dvakrát přejeli.

*Chvíle napjatého ticha.*

MODERÁTOR 1 Hele... balíme. To je nesmysl.

MODERÁTOR 2 Počkej ještě...

MODERÁTOR Na co asi. Normálně volám do Prahy. Prostě nečekaná indispozice - to pochopěj i v Kodani.

FRANTIŠEK JIRÁNEK STARŠÍ *zahuhlá velmi naléhavě.*

FANDA Táta říká...

MODERÁTOR 1 Táta říká...

FANDA No, že jestli to nebude, tak umře.

MIZERA A to by, pánové, pochopili i v New Yorku.

*Moderátoři váhají.*

MODERÁTOR 2 Myslíš, že to lidi poznaj?

MODERÁTOR 1 No určitě to poznaj!

FANDA Co poznaj? Dyt' to jde jenom do rádia.

MODERÁTOR 1 Vždyt' má přijet ministr. Má mu dávat cenu...

FRANTIŠEK JIRÁNEK STARŠÍ *opět něco nesrozumitelně zahuhlá.*

FANDA Táta říká, že ho ministr taky nezná.

*Ohlásí se režie z Prahy.*

REŽISÉR Třicet vteřin do vstupu. Co se děje, chlapi?  
Všechno v cajku?

## 8. ZÁMECKÝ SÁL/ přenos

*(Sjíždí hudba, která se zazněla v závěru scény 5.)*

MODERÁTOR 2      Vážení a milí posluchači, opět se vám hlásíme ze zámku v Lomnici nad Popelkou, kde vrcholí přípravy na slavnostní hudební večer. Dvě stě devadesát let od světové premiéry Vivaldiho Čtvera ročních období.

MODERÁTOR 1      Hlavní organizátor i protagonista celého koncertu a také zakladatel Myslivečkova kvarteta, František Jiránek, se nám bohužel před pár okamžiky omluvil...

MODERÁTOR 2      Nu, nelze co se divit. Je obdivuhodné, s jakým nasazením vzal celou věc za svou, aby dnešní večer, jak si všichni přejeme, vyšel na jedničku.

MODERÁTOR 1      Ale přesto, milí posluchači, o slíbený rozhovor s Františkem Jiránkem nepřijdete.

MODERÁTOR 2      S námi je tu totiž právě František Jiránek nejmladší, zatím poslední ze slavného lomnického muzikantského rodu Jiránků... a také spoluorganizátor dnešního koncertu. Dobré odpoledne -

FANDA              Jo.

*Chvilé ticha. Moderátoři čekají, zda se host nerozhovoří.*

- MODERÁTOR 1 Pane Jiránku, kam až sahá muzikantská tradice na Lomnicku a kdo do ní, kromě vaší rodiny, patří?
- FANDA Jo, tak to já nevím, to se zeptejte muzejníka, ten ví všechno. Ale jako prapra hrál, byl u toho Vivaldiho, že jo. Dědek hrál, toho ještě pamatuju, to byl takovej univerzál, ten zahrál všechno, funusy, svatby, s hasičema na zábavě, ale i v kostele na varhany. Táta ne, ten už dělal jen klasiku. Toho nezajímala žádná dechovka, žádný varhany, ten jel pořád jen ty svoje housle a už vod mala...
- MODERÁTOR 2 Ano, pražská konzervatoř, následně v Brně -
- FANDA No pak postavil ty Myslivečky.
- MODERÁTOR 1 Ano, Myslivečkovu kvarteto, ve své době zjevení v oblasti interpretace barokní hudby.
- FANDA No jo, ale víte, jak to chodí. Pak se rozhádali a byl konec. V kapele je vždycky někdo, kdo to rozesere.
- MODERÁTOR 2 Ovšem pozor, dnešní večer je opět všechny spojí. I v tom je mimořádný. Ale ještě než se k němu dostaneme, nedá mi to, abych se nezeptal na vás. Jakou hudební cestou se vydal nejmladší z hudebního rodu Jiránků? Stala se mu také profesí?
- FANDA Ne, já jezdím s uhlím. Už vod školy.

MODERÁTOR 1 Tak alespoň zálibou?

FANDA Jo, taky hraju.

MODERÁTOR 2 A jdete spíš ve stopách slavného prapředka, nebo spíše dědy a otce?

FANDA No tak taky skládám, jako prapra, ale do Benátek kvůli tomu nejezdím. Já dělám metal, teda kromě jinýho. Už dlouho. Hraju na kytaru a zpívám.

MODERÁTOR 1 Nelákala vás nikdy vážná hudba?

FANDA No to vůbec. Mně stačilo, jak táta furt cvičil. A on cvičí furt. Von je nezmar. Jeho stejně kleplo z toho -

*Fanda si uvědomí, co řekl. Moderátoři si to taky uvědomí.*

FANDA Teda jako... Já chci říct, že ho jednou klepne z toho hraní. Von je schopnej hrát tři hodiny v kuse. Když s náma byla ještě máma, tak se muselo čekat s vobědem, dokud nedohraje. Když nebyl spokojenej, hrál to furt dokola. Takže jsme kolikrát jedli až ve čtyry. Kdyby aspoň táta měl zkušebnu, jako máme my. Jako takhle, proč maj rockový kapely zkušebny a klasický muzikanti, co dělaj klasiku, nikdy žádnou zkušebnu nemaj, odhlučňnou... Muzika jako muzika, ne? Nechceš nikoho vobtěžovat, ne? Ale takhle je to fakt někdy na palici. Nemůžete mít rádi housle. Vlastně vás úplně serou.

- MODERÁTOR 2     *(odmlčí se)* Genius loci zdejšího zámku má skutečně mimořádnou působivost.
- MODERÁTOR 1     Právě tady se před dvěma sty devadesáti lety odehrála světová premiéra Vivaldiho Čtvera ročních období. Manuskript z Benátek přivezl váš prapředeek. Jak to tenkrát bylo?
- FANDA             No... Já... Já hlavně vim, že těch vobdobí bylo pět.
- MODERÁTOR 2     To snad ne?
- FANDA             No jo - Jaro, léto, podzim, zima a pak to pátý.
- MODERÁTOR 1     Počkejte, pane Jiránku, jaké páté?
- FANDA             No podletí.
- MODERÁTOR 2     Podletí?
- FANDA             Léto končí, podzim ještě není a je podletí. Někdo říká babí léto, my Lomičáci říkáme podletí. To je vod včelařů. Všichni Jiránkové byli muzikanti a včelaři taky. S tátou máme patnáct úlů.
- MODERÁTOR 1     Aha, chcete snad říct, že i Vivaldi byl včelař?
- FANDA             Já nevím, jestli Vivaldi, ale prapra určitě jo... A Morzin to tak chtěl taky. Jaro, léto, podzim, zima - a podletí. Antonio Vivaldi, Pět ročních období. Vivaldi mu to věnoval. Ale pak to nějak shořelo, při požáru města... To tady lehlo baráků,

zvony na kostele to roztavilo, zeptejte se muzejníka.

*Konsternované ticho.*

No, ale já to dopsal a dneska to všichni uslyšej.

MODERÁTOR 2      Vy jste to dopsal?

FANDA              No, a votextoval.

MODERÁTOR 1      A o čem je ten text?

FANDA              No vo včelách. A vo lidech. Dneska to s Táborikou tady zahrajem ve světový premiéře.

MODERÁTOR 2      S Táborikou.

FANDA              No, jako podle toho kopce tady nahoře...

*Moderátoři jsou zaražení.*

FANDA              A co? Je to tak domluvený, ne? Nejdřív Myslivečci a pak Táborika, čtyry vobdobí oni, pátý my.

*Hudební předěl*

## **9. VELKÝ ZÁMECKÝ SÁL / přenos**

*Sál je plný lidí, šoupají židlemi, povídají a postupně si sedají. Je cítit velké očekávání. Moderátoři vstoupí do vysílání Vltavy tlumenými hlasy.*

- MODERÁTOR 1 Vážení a milý posluchači, dobrý večer vám všem ze zámku v Lomnici nad Popelkou.
- MODERÁTOR 2 Jen pár minut nás dělí od zahájení slavnostního uvedení Čtvera ročních období Antonia Vivaldiho v podání Františka Jiráňka, Myslivečkova kvarteta a za spoluúčasti hudebníků Vivaldi ensemble v nástrojové sekci basso continuo.
- MODERÁTOR 1 Sál je zcela zaplněn. Na čestných místech v první řadě můžeme zahlédnout ministra kultury České republiky Daniela Hermana...
- MODERÁTOR 2 ...který nad dnešním večerem převzal záštitu.
- MODERÁTOR 1 Je tu i hejtman libereckého kraje Martin Půta a po jeho pravici sedí také lomnický starosta pan Vladimír Mastník.
- MODERÁTOR 2 Ano, nejen pro Lomnici nad Popelkou, ale pro celý hudební svět, je to obrovský kulturní svátek. Jsou tu též kolegové novináři z Německa, Rakouska a Itálie, s některými z nich jsme mohli hovořit. Světové deníky dnes Vivaldimu, Jiráňkovi a návratu Čtvera ročních období do Lomnice nad Popelkou věnovaly velký prostor -
- MODERÁTOR 1 Ale teď už na pódium přicházejí členové dnes již legendárního Myslivečkova kvarteta. Violoncellista Jaromír Kordík, violista Václav Tichý, houslisté Bohumil Kudrnovský a Josef Češpivo -

MODERÁTOR 2 - a nakonec, v roli sólisty, lomnický rodák,  
potomek slavného skladatele Františka Jiráňka...  
František Jiránek.

MODERÁTOR 1 Sál se pomaličku zklidňuje, hudebníci usedají.

MODERÁTOR 2 Ale právě teď se v první řadě zvedá ministr  
kultury Daniel Herman, aby předal Františku  
Jiráňkovi plaketu za zásluhy v oblasti kultury.  
Pan Jiránek se zvedá, zdá se být trochu  
překvapený, snad i dojatý.

*Potlesk v sále, lidé vstávají.*

A sami slyšíte ten obrovský potlesk.

MODERÁTOR 1 Ano, lidé vstávají, František Jiránek se uklání,  
atmosféra je tady skoro až dojemná.

MODERÁTOR 2 Já například vidím v první řadě muže na  
invalidním vozíku, pravděpodobně dobrého  
přítele Františka Jiráňka, který doslova pláče...

MODERÁTOR 1 Ale teď se pan Jiránek přibližuje k mikrofonu...

MODERÁTOR 2 *(trochu zděšeně)* A... Ano... To je, vážení  
posluchači, mimo program...

*Pan Mizera se chápá mikrofonu.*

MIZERA *(do mikrofonu)* Dobrý večer, já teda děkuju  
panu ministrovi za... vyznamenání... a děkuju vám  
všem, že jste přišli ...ale, chtěl bych tady hlavně  
poděkovat jednomu člověku, který je tady  
s náma, všichni ho známe, hrozně hodný člověk,

Lomičák, muzikant, taky včelař ... Já bych mu chtěl tady za nás za všechny poděkovat, protože on tento koncert - se mnou! - od začátku připravoval a velmi stál o to, aby se tu po letech opět sešlo jeho... naše Myslivečkovovo kvarteto. Takže, Františku, my ti přejeme, aby ses brzy uzdravil.

*Potlesk.*

MODERÁTOR 1 Františka Jiráňka odměňuje publikum bouřlivým potleskem, který zároveň patří i onomu panu Františkovi, jemuž hvězdný interpret dnešního večera věnoval své poděkování.

MODERÁTOR 2 Ano... Jsou to opravdu emotivně vypjaté okamžiky a my jsme rádi, že můžeme být s Vltavou při tom a vy, vážení posluchači, spolu s námi...

*Lidé si postupně sedají. Sál utichá, hudebníci začínají ladit.*

MODERÁTOR 1 Jak sami slyšíte, lidé usedají, světla zhasínají, hudebníci ladí své nástroje. A nic už nebrání tomu, aby vznešené tóny Antonia Vivaldiho po dvě stě devadesáti letech znovu rozezvučely tento nádherný zámecký prostor.

MODERÁTOR 2 Vážení posluchači, přejeme vám ničím nerušený umělecký zážitek.

*V sále je ticho, jen hudebníci ladí.*

*Pak začínají hrát Čtvero ročních období.*

## 10. ZÁMECKÝ SÁL / přenos

*Hudebníci dohrávají Čtvero ročních období. Následuje obrovský aplaus. Slyšíme i výkřiky Bravo! Posluchači vstávají a dál tleskají.*

*Je zřejmé, že moderátorům se velmi ulevilo.*

MODERÁTOR 1      Vážení posluchači, doznělo Vivaldiho Čtvero ročních období v podání Františka Jiráňka a Myslivečkova kvarteta, a jak sami slyšíte, sklízí zde na zámku v Lomnici nad Popelkou zasloužené ovace.

MODERÁTOR 2      Lidé vstávají a spontánně děkují za zážitek, který jim muzikanti připravili.

MODERÁTOR 1      Já nevím, jak pro tebe, ale pro mě to bylo napínavé do posledního okamžiku.

MODERÁTOR        Jistě, organizace takového koncertu je náročná po všech stránkách. A za to ještě jednou velký díky Františku Jiráňkovi a všem Lomnickým.

MODERÁTOR 2      Ano, je třeba zdůraznit, že Lomnice nad Popelkou svůj vstup mezi evropské kulturní metropole zvládla bez nejmenšího zaváhání -

FANDA                *(zcela nečekaně a naplno přes mikrofon na nádvoří)* Lidi, máme to za sebou! Sežrali to i v Kodani, ty vole! Velkej dík ještě jednou Láďovi Mizerovi, že to vzal za tátu. Láďo, díky, ahoj!!! Ale jako díky všem Lomičákům, že drželi hubu a neprokecli to. I těm rozhlasákům. A teď všichni sem. Podletí! Táborika!! Metááá!!!

MODERÁTOR 1      To je v prdeli.

*Zní metalová skladba Podletí v podání Táboriky.*

Když léto končí / A podzim ještě není

A trubci už to balí / V úlu nejsou zvaný

Přichází čas / Podletí

Jdi si, kam chceš / Místo v úle není

Jdi si, kam chceš / Zimu nepřežiješ

**XXXKONECXXX**